

Verbazing.

Er zijn dagen in mijn kabbelend rustige bestaan dat ik van de ene in de andere verbazing, soms verrassing kom te vallen. Dat kan heftig op mij inwerken, ook weldadig, positief dan wel negatief mij overkomen.

Genoeg met deze inleiding om u te brengen naar de verbazingen beleefd in de laatste drie dagen tijdens het verblijven in Oostenrijk bij mijn kinderen.

Ik tracht hen twee maal per jaar te bezoeken. Zij regelen meest een programma waarin ook tijd ingepland is voor het bijpraten, of communiceren. Communiceren gebeurde deze drie dagen met inleving van een nieuw door mijn zoon ingebracht statement; “meestal luistert men om antwoord te geven, en wordt niet geluisterd om te begrijpen”.

Wij hebben getracht te luisteren en te begrijpen. Genoeg om een zevental verbazingen in deze leuke drie dagen aan te vullen in mijn bagage.

1) De eerste verbazing:

De automatisch opgelegde discipline door verkeerslichten.

Het groen brand, het geel gaat branden waar na enkele seconden het rood aan geeft te stoppen.

Het rode licht brand, het gele licht gaat knippen brand even en groen geeft vrij. Geen zenuwachtig gedoe van automobilisten en positieve invloed op het milieu. Nederlandse overheid, actie s.v.p.

2) De tweede verbazing:

Wij bezoeken, ik voor het eerst, het prachtige Albertina museum.

Mooi gebouw met het standbeeld van Keizer Franz Jozef 1 te paard ervoor.

Het doel, de expositie bezoeken van de grote kunstenaar, tekenaar, schilder rond 1500, Albrecht Dürer. Van uit de gehele wereld zijn er gedurende het komende half jaar, werken bij één gebracht. Het bijzondere was gelegen dat voor zeker 95% de werken bestonden uit tekeningen met vele materiaal soorten, Voor mij was het ook verrassend om dat mijn kleurenblind zijn de getoonde collectie weldadig deed overkomen.

3) De derde verbazing:

kwam middel een E-mail bericht, aansluitend op het museum bezoek, van Hans Verbeek, de nieuwe begeleider van de schilderclub Creatief Boskoop waar ik deelnemer bij ben.

Hij gaf aan voor onze oefeningen licht/donker, schaduw met voorbeelden van Dürer de kunstenaar. Voor mij was Dürer totaal onbekend voor deze twee overweldigende verbazingen.

4) De vierde verbazing.

Ik ben nooit een bewonderaar geweest van het voetballen, zeker niet van voetbal als sport voor kinderen.

Mijn eigen kinderen zijn nooit op een voetbalclub geweest en hun kinderen ook niet. De verbazing over voetballen, één mijner kleinkinderen, de jongste, voetbalt, werd verbazend door het winnen van zijn club, 10 tegen 1 van de club waar van zij vorige week met 3 tegen 0, verloren.

Een jaar terug maakte ik ook een wedstrijd mee van zijn club, die door hen gewonnen werd. De invloed van opa Nico moet hier debet aan zijn.

Vandaar nog een keer verbazing bij een verbazing.

5) De vijfde verbazing:

Het gedeeltelijk bijwonen van het Gablitz Oktoberfeest verbaasde door de beleving van de gemeenschapszin van het ongeveer 5000 tellende dorp Gablitz liggend even ten westen van Wenen.

Men ontmoet en feest met elkander. Het kan daar nog. Het is te vergelijken met het oogstfeest bij ons in Zevenhuizen. Nederland Zuid Holland.

6) De zesde verbazing:

De Music Vereen te Wenen is al een geweldig gebouw en dankt de wereld beroemdheid aan het Nieuwjaarsconcert op 1 januari, elk nieuwjaar.

Het Wiener Symphoniker bracht met de chef dirigent Philippe Jordan als dirigent twee concerten van Brahms ten gehore.

Symphonie nr. 3 F-dur, opus 90

Symphonie no 4 e-Moll, opus98

De ontploffende energieën wisselden met de rust, verdeeld over de strijkers trompetten hoorns klarinetten, dwarsfluiten en de pauken, gestuurd door de jonge dirigent was verbazend voor mij bij deze mij minder bekende muziek.

Geweldig, het wordt opgenomen in mijn repertoire.

7) De zevende verbazing:

Terug naar huis in de hoop mijn tweede zoon bij het vliegveld te vinden om mij naar huis te rijden. Welk beeld gaat op mijn netvlies verschijnen? Mijn zoon, met zijn vrouw, mijn dochter, ja het zijn twee personen, zie daar, zij vervoeren mij naar een gezellig Italiaans restaurant in Zevenhuizen en maken daar de verbazing tot een groots zevende verbazen.

Dank voor allen, mijn kinderen en verzorgers gedurende de reis en allen die mij dit uitstapje zo gunde. Dank allen wel en blijf, dat geldt voor een ieder, blijf je verbazen.

Non Solus.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel

